

27.49x31.26	1/2	16	עמוד	ידיעות אחרונות - כותרת	09/06/2015	48220954-4
הספרייה הלאומית בירושלים - 28620						

שרה (מימין) ורבקה אהרונסון והספר "שרה גיבורת ניל" צילום באדיבות בית אהרונסון

עומר בצעירותו. שכלה את אמה בגיל 11

המכתב מהוצאת ניומן ועליו הדמעה. למטה: כריכת הספר "דפי תמר" שבסוף דווקא הפך רב מכר

המכתב מרבקה אהרונסון. "זו בדיה"

המכתב הנוקשה מהוצאת הספרים שטענה ש"דפי תמר" לא יצליח - וגרמה לדבורה עומר לדמוע • המכתב הכועס מרבקה אהרונסון שביקשה תיקונים ב"שרה גיבורת ניל"י • בארכיון שתרמה משפחתה של עומר לספרייה הלאומית יש ארגזים של מסמכים נדירים המתעדים את הדרך שעשתה עד שהפכה לסופרת האהובה על ילדי ישראל

אלעד זרט

לפני שנתיים הניחה בלת פרס ישראל דבורה עומר את העט, והלכה לעולמה. עומר הייתה אחת מסופרות הילדים המוכשרות ביותר שיצרו בישראל ובספרייה גירלה רורות של מיליוני ילדים ובני נוער. לפני שנה נתן רם הארכיון הפרטי של עומר על ירי משפחה תה לספרייה הלאומית. בין המכתבים, טיוטות היצירה הראשונות והתמונות הרבות, נמצא גם מכתב אחר עצוב שקיבלה עומר באוגוסט 1958 מהוצאת הספרים מ. ניומן, לאחר ששלחה לשם

סיפור. עומה, שלא עמרה בהתקפה הבוטה של עורך ההוצאה, מררכי ניומן, הזילה רמעה כשי קראה את המכתב ממנו, ועד היום הכתם נשאר על הרף. הסיפור, "דפי תמר" - יומנה של תמר גל מקיבוץ רימון, פורסם שנה לאחר מכן והפך לקלאסיקה ירועה. "לכבוד מרת רבורה מוסינון, כתב ניומן, "בראשית רברי ברצוני לציין שיש כמה רשימות נאות, אבל, זה לא נותן לך רשות להמציא להוצאת ספרים כתבירי מלא שגיאות רפוס, בלתי מותקן. "יהיה צורך לעשות ניתוח פלסטי לקובץ. בדרך כלל קשה לכתוב בצורת יומן ושעניין

שות. היא פשוט רמעה כשקראה את המכתב. כרבר אחר הוא טעה בגרול - יומנה של תמר עניין מיליוני ילדים. גיל עומר, בנה של רבורה, מוסיף: "זה הספר הראשון שהיא הוציאה ואין ספק שזו הייתה רחיה מאוד כואבת. אבא שלי ניסה להרגיע אותה ואמר לה: 'תשלחי להוצאה אחרת'. ואכן היא שלחה וזה פורסם והפך להצלחה". הארכיון של עומר עשיר. נמצאות שם טיוטות היצירות שלה, מכתבים של קוראים נרגשים ואפילו פרס ישראל שבו זכתה בשנת 2006. במלאות שנתיים למותה יתקיים בספרייה הלאומית בעור כשבועיים (יום שני, 22.6) ערב

קהל רב. איך אמרה נכרתי בת התשע וחצי, 'אבל למי מעניין מה שתמר רושמת ביומנה, אף אני רושמת יומן, אבל זה סורי בהחלט', כלומר, קליינטית אחת פחות. "בקצרה, תתייעצי עם אביה, שירריך אותה, ואחרי כך ברצון אעיין מחרש בספרך". מתן ברולי, מנהל מחלקת ארכיונים של הספרייה הלאומית, אומר: "אין ספק שניומן הכיר את הייחוס של עומר (אביה הסופר והעורך משה מוסינון ורורה הסופר יגאל מוסינון), הוא ירע במי מרובר ושפט את היצירה בבוטות ובנוק"

16.46x10.81	2/2	עמוד 16	ידיעות אחרונות - כותרת	09/06/2015	48220961-2
הספרייה הלאומית בירושלי - 28620					

מיוחר לזכרה בהשתתפות ורר מוסינזון, אחותה של רבורה, הסופרת עטרה אופק ועור. "עומר ריברה אל ליבם של ילרי ישראל", אומר ברזלי, "יש הרבה מכתבי קוראים שנו געים ל'אני אתגבר', ספר שמרבר על התמורות של ילרה עם שיתוק מוחין על כיסא גלגלים. יש גם טיוטות ראשונות של היצירות שלה. זה מעניין לראות את שלבי היצירה של הסופר. יש התכתבות עם הוצאות לאור, עם קולגות, אוניברסיטאות, בתי-ספר וכן הלאה. כל הארכיון כולל בערך כשלושים ארגזים וקיי בלנו מהמשפחה גם ריסקים וכוננים קשיחים".

רבורה עומר נולדה בקיבוץ מעוז-חיים ככת למשפחת מוסינזון. את הטראומה הראשונה חוותה עם גירושי הוריה בילרותה, וכשהייתה בת 11 אמה נהרגה בתאונת אימוני ירי של ההגנה. היא התפרסמה בעיקר בזכות ספריה המגוללים את סיפור חייהם של חלוצים ולוחמים, שכתבו פרקים בתורת הציונות, אך לא תמיר היו מוכרים. בין גיבוריה נמנים בנימין זאב הר-

צל, רור בן גוריון, וגם שרה אהרונסון, שעליה כתבה את הסיפור הנורע "שרה גיבורת ניל". במכתב נריר מאשימה אותה רבקה אהרונסון, ארוסתו של אבשלום פיינברג ואחותה הצעירה של שרה - שהייתה מראשי רשת הריגול ניל"י - בעיוות ההיסטוריה ובזילות התיאור של אחותה ושל ארוסה. "רבורה היקרה", אני מרשה לעצמי להעלות רבר הפרק טז' שבספר בו רויהשיה של אבשלום ושרה, וכן סיפור הנשף, שם יצאה שרה במחולות עם הקצינים התורכים והגרמנים. מבלי לרעת מהיכן נלקחה בריה זו, יכולתי לומר לך מתוך יריעה ברורה, כי לא קרה כרבה. לי גרם הרבר עוגמת נפש עמוקה", כתבה אהרונסון.

"אמא שלי ענתה לרבקה ונסענו אליה", אומר גיל עומר. "אמא כתבה לה שהיא לא מצלמת תמונה, אלא מציירת ציור, ולכן לא יכולה להתחייב לכל פרט שהוא הפרט ההיסטורי האמיתי. הן יישרו את ההרורים ורר בקה הבינה כמה הספר היה משמעותי".

